

Startzondag: “Samen zie je meer” Efeze 3 – 28-9-2014

Orde van dienst:

Nieuw liedboek 868: 1, 2, 5

Votum en zegen van Sela

Psalm 133

Wet

Sela: “Ik zal er zijn”.

Gebed

Voor de kinderen: gekroond.

Psalm 103: 1

Lezen: Efeze 3

Liedboek 95

Tekst: Efeze 3: 14-20

Preek

Muziek: tijd voor persoonlijk gebed.

Opwekking 176 U bent mijn schuilplaats, Heer. (met tegenstem? Cf. Sela)

Zegenbede voor de bezoekers

Zingen: “Laat mij zijn een instrument, Heer, in uw hand”.

Gebed

Psalm 150

Zegen.

Voor de kinderen: Kroonjuwelen.

Voor de tekstlezing:

Heel rijke brief.

Geschreven door Paulus vanuit de gevangenis.

Het kan lijken, dat Paulus uitgeschakeld is: gevangen tussen dikke muren.

Maar, het is niet waar!

Want een christen heeft een geweldig wapen, dat door de dikste muren heen breekt: het gebed. Veel mensen kunnen zich ook uitgeschakeld voelen. Ze zijn ziek of oud geworden of zitten letterlijk in de gevangenis. Je ligt op je ziekbed of je zit in je stoel in het verzorgingstehuis en je denkt: “Wat betekenen ik nu nog?”.

Als u in zo'n situatie zit, mag u weten, dat de Here u toch op een belangrijke plek in de dienst zet: u mag bidden.

U kunt nog erg veel, want de God waar u toe bidt kan erg veel.

Dat doet Paulus ook en hij gelooft, dat deze God oneindig veel meer kan, dan wij vaak bidden of beseffen.

Preek:

Waarom komt u naar de kerk en waarom bent u lid van de kerk?

Ja, vaak omdat we iets willen ontvangen.

Een mooie dienst. Een preek waar je wat aan hebt. Troost. Onderwijs. Liefde van mensen om ons heen.

En dat mag.

Mooi, wanneer u veel wilt verlangen. Als uw hart openstaat voor zegeningen van God.

Toch is dat niet het eerste.

Het eerste is, dat we naar de kerk komen om veel te geven.

Eer aan God.

Aandacht en liefde voor mensen om ons heen. Geld voor vluchtelingen, armen.

God geeft ons door de Heilige Geest veel gaven: de gaven om muziek te maken, te

onderwijzen, gastvrijheid, wijsheid, vriendelijkheid, zorgen voor zieken, omgaan met

jongeren en nog meer. En nu mogen wij die gaven inzetten. We hebben veel te geven!

Ik kom veel gaven tegen in onze gemeente.

We zijn heel erg rijk.

Het grote gevaar van kerk-zijn is, dat je een consument wordt.

Dat je gaat zitten om vermaakt of verzorgd te worden.

En als het niet goed genoeg was, heb je commentaar.

Maar geloven begint met geven. Met dienen.

Zo is God ook begonnen met ons: hij geeft ons genade.

Kroont kleine mensen met zijn liefde en trouw.

Nu mogen wij ook leren om te geven.

Thema: Genade scheidt gemeenschap.

1. Gebed:

Paulus bidt. Op zijn knieën.

Meestal bidden de joden staande. Vaak met de handen omhoog naar de hemel.

Soms lees je, dat een bidder knielt.

We zien Salomo knielen, als Hij de HERE in de nieuwe tempel komt wonen.

We zien de Here Jezus knielen in de Hof van Gethsemané. Vlak voor zijn lijden.

Op grote momenten gaan mensen door de knieën en maken zich klein voor God.

Ook Paulus buigt en knielt voor God en bidt.

Wat Paulus vraagt is dus wel erg belangrijk. Wat vraagt hij?

Vraagt hij om vrijheid?: 'Vader, bevrijdt mij uit deze gevangenis!'

Vraagt hij om welvaart of groei van zijn kapitaal?

Nee.

Hij bidt niet voor zichzelf, maar hij bidt voor de christenen in Efeze.

Hij vraagt of de Vader hen "vanuit zijn rijke luister hun innerlijk wezen kracht en sterkte wil geven door zijn Geest".

Waarom bidt Paulus daar zo intensief om?

Want die christenen geloven toch?

Paulus bidt God voor de binnenkant, omdat er in de wereld om ons heen juist zoveel aandacht is voor de buitenkant. Voor het lichaam.

"Hoe zie ik eruit?", "Groeien m'n spieren wel?". "Hoe vind je mijn nieuwe kleren?".

Net zoals in de film en de reclame: je ziet bijna altijd mooie, geslaagde vrouwen. Gespierde jongens in snelle auto's.

Met vaak nog iets moois er naast.

Veel verleidingen om ons heen hebben met die buitenkant te maken.

Ja, die verleidingen zijn zó groot, dat Paulus op zijn knieën voor de Vader in de hemel neervalt en vraagt: "Vader, bescherm hun jonge, kwetsbare geloof!".

"Maak ook de binnenkant mooi!".

De vraag is nu: en hoe gebeurt dat?
Hoe kun je groeien in het geloof?
Dit is een vraag, die je in onze tijd veel hoort: 'Hoe kan ik groeien in mijn geloof?'.
En u ziet wel, dat dat een heel bijbelse vraag is.
Geloof is niet een soort kaartje, dat je in je zak hebt. En als mensen aan je vragen: 'Ben jij een christen?', dan kun je dat kaartje laten zien.
Nee, geloof is geen dood paspoort, maar een levend plantje.
Dat groeit en waar vruchten aan groeien.
Dat in bloei kan staan en waar je in kunt snoeien. Altijd in beweging dus.
De vraag is alleen: hoe doe je dat?
Want plantjes geef je water en zon. Maar hoe laat je nu je geloof groeien?

Dat vertelt Paulus: hij bidt, dat **Christus kan gaan wonen in uw hart**".
Let op: er staat, dat Christus in je hart wil wonen.
Er staat niet, dat Christus af en toe eens op bezoek wil komen.

Veel christenen hebben bezoeken voor God.
Als ze ziek zijn mag Hij komen.
Als ze verdrietig zijn of zorgen hebben mag Hij komen.
Als ze sterven gaan. Dan hebben ze openingstijden voor God.
Er zijn ook sluitingstijden.
Als mensen gezond zijn en alles goed gaat. Dan hoeft God niet langs te komen.
Als mensen hun eigen gang willen gaan. Dan is God vaak lastig.
Maar, de Here Jezus wil niet af en toe op bezoek komen, maar Hij wil in ons wonen.
Dat betekent: Hij mag zeggen hoe je leven er uit gaat zien. Hoe je levenshuis eruit gaat zien.
Want Hij woont daar.
En dat ga je merken.

Zoals die jongen, die verkering krijgt. Hij is hevig verliefd op z'n meisje. Hij zet een paar mooie foto's van haar op zijn kamer. Zij zit in zijn hart. En dat kun je zien!
Zijn vrienden zeggen: 'Wat is Peter toch veranderd! Hij is veel rustiger, niet zo wild meer en grof. Je kunt wel zien, dat er iemand in zijn leven gekomen is!'.
Dát bedoelt Paulus: er is iemand in je leven gekomen. Jezus.
En als Jezus in jouw hart komt wonen, dan kun je dat merken.
Daar praat je ook over.
Want stel je voor: de Koning boven alle koningen wil bij ons wonen!
Stel dat prinses Maxima bij je komt wonen of Arjan Robben!
Groeien in geloof betekent dus dat je Jezus steeds meer leert kennen en dat je steeds meer met hem gaat leven. Hij krijgt steeds meer ruimte in je leven.

2. de liefde:

Dit gaat niet altijd zo.
Waarom niet?
Misschien komt dat wel doordat we wel geloven in Jezus, maar Hij zit niet in ons hart.
Dat lijkt een beetje op die miljonair: hij heeft 100 miljoen Euro op de bank staan. Hij is dus schatrijk. Alleen: het staat op de bank. Hij doet er niets mee. Hij loopt op oude, versleten schoenen, z'n pak stinkt een beetje en hij eet alleen maar restjes van de restjes die hij nog over heeft.
Hij is schatrijk, maar hij leeft als een armoedzaaier.
Je gelooft wel in Jezus, maar Hij zit niet in je hart.

Wat betekent het dat Jezus in je hart wil wonen?
Hoe kan er nu een persoon in je hart wonen.
Nou, dat staat erna: er staat, dat je, als Christus in je woont, dat je dan geworteld en gevestigd bent in de liefde.

Geworteld en gegrondvest.

Bij 'geworteld' denk je aan een hoge boom. Bij gegrondvest aan een hoog gebouw..

Als je het niet wist, zou je kunnen denken: "Ik kan die boom wel omduwen".

Ja, en toch lukt dat niet: omdat die boom stevige wortels heeft in de grond.

En dat hoge gebouw heeft een diep en sterk fundament.

En dat hebben christenen nodig. Dat heeft een gemeente nodig: sterke wortels, een stevig fundament. Anders wordt je zomaar omvergeblazen door de storm van de verleidingen.

Wat is dat fundament?

Ja, dat is heel simpel: de liefde.

Misschien hadden wij een ander woord bedacht.

Misschien hadden wij geschreven: geworteld in de ware leer.

Of: geworteld in de ware kerk.

Of: geworteld in een christelijk leven.

En natuurlijk hoort dat er allemaal bij.

Maar als het gaat om de stevigheid van ons geloof, dan kiest Paulus het woord 'liefde'.

Ja, en dan doet hij hetzelfde als Jezus.

Denk eens aan Petrus: die moest het fundament worden, de rots waarop de kerk moest worden gebouwd. Maar deze Petrus had Jezus verloochend. En daarom spreekt Jezus met Petrus en stelt de fundamentele vraag: "Simon hebt je mij lief?".

En het antwoord was heel duidelijk: "Ja, u weet dat ik u liefheb".

Tot drie keer toe: "Heb je mij lief?".

U begrijpt: om een echt fundament te zijn, moet je de Here liefhebben.

Waarom is die liefde het hart?

Is dat niet allemaal een beetje vaag en zoet? Het gaat toch ook om gehoorzaamheid en eerbied voor God? Kennis is toch ook belangrijk?

Gaat het weer over de liefde! Dat klinkt allemaal zo zacht en zoet.

En toch is de liefde het hart. Omdat juist de liefde zo'n sterke kracht is. Omdat de liefde ons geeft waar we het diepste naar verlangen.

En wat is dat?

Dat iemand om ons geeft ook al ben ik niet volmaakt. Ook al val ik vaak tegen. Iemand die mij ziet. Iemand, die mij helemaal kent en mij toch niet veroordeelt.

We zoeken een vader, die ons omarmt ook al stinken we naar de zonden. Die op de uitkijk staat. En dat laat Jezus zien: hoe de Vader is.

3. samen:

Aan dit groeien zitten twee kanten:

Het eerste is, dat groei betekent, dat je dus nog niet volmaakt bent.

En dat geldt voor heel de kerk: die moet groeien.

Je kunt dan ook heel makkelijk allerlei zwakheden aanwijzen in de kerk.

Moet je de brieven van Paulus zelf ook maar eens lezen. Daarin wijst hij veel goeds aan.

Maar hij wijst ook van alles aan, wat nog niet goed is. Waar ruzie is of waar de christenen nog veel last hebben van allerlei kwaad uit hun oude leven. De offers in de tempel, de oude goden, overspel, leugens, noem maar op.

Maar let op: hij schrijft die mensen, die worstelen met hun zonden, niet af!

Hij schrijft ze aan!

Om ze te helpen los te komen van de liefde voor de wereld met haar verleidingen en terug te brengen bij de liefde van Christus.

Daar kunnen wij iets van leren.

Dit: dat je heel voorzichtig bent met kritiek op de kerk en je broeders en zusters en allerlei ergernissen. Dat kan zomaar te makkelijk zijn. Juist omdat het zondige mensen zijn, kun je heel makkelijk dingen ontdekken, die niet goed zijn. Waar we nog in moeten groeien.

Het tweede is, dat Paulus het juist belangrijk vindt, dat al die heiligen samen blijven en samen na denken, over wat het betekent, dat God zijn Zoon heeft overgegeven.

Dat moet je samen doen.

Waarom?

Want je kunt bij jezelf denken: 'Ik heb mijn bijbeltje en wat boeken over het geloof en ik kom er dus zelf wel uit. Ik heb al die mensen niet nodig. Dan hoef ik me ook niet zitten ergeren aan die mensen'.

Maar dat is niet waar. Die mensen heb je wél nodig.

Hij bindt mensen aan elkaar tot één lichaam. Hij maakt broers en zussen van ons. En je broer of je zus laat je niet los.

En samen ga je nu na hoe groot en breed en lang en diep de liefde van Christus is.

Want samen zie je meer.

Zo kun je ook samen op vakantie gaan en door een mooi land reizen.

Samen zie je vaak veel meer. Je stoot elkaar aan: 'Hé, zie je die waterval?'

Kijk eens, hoe mooi de zon onder gaat. Moet je die vogel eens zien! Kijk eens hoe mooi dat dorpje tegen de bergen aanligt.

Zo wandelen we samen door het landschap van de Bijbel.

Alleen zie je soms maar een paar dingen. Maar samen zie je meer. Kun je ook voor elkaar bidden. Kun je elkaar beschermen. Kun je naar elkaar op zoek.

Juist omdat Gods liefde zo diep en hoog en breed is en lang, heb je elkaar nodig. Samen ga je naar de kerk. Samen doe je aan bijbelstudie. Allemaal met je eigen gaven en kleuren en inzichten en leeftijd.

Samen met alle heiligen.

Ook de vele broeders en zusters, die voor ons leefden. De martelaren uit de eerste eeuwen. Mensen als Augustinus en Calvijn. De belijdenisgeschriften. Wat hebben al die christenen al niet veel ontdekt van het diepe geheim van Gods liefde.

Samen met alle heiligen.

Ja, en dan niet om dat hele gebouw, om dat geheim van Gods liefde na te rekenen. Maar om je samen te verwonderen. Om er samen over te zingen.

Want je zou kunnen denken, dat het over wiskunde gaat, over rekenen: lengte, hoogte, breedte en diepte.

Maar dat bedoelt Paulus niet: je hebt elkaar nodig, omdat het voor jou alleen veel te groots is. Zoveel liefde door al die eeuwen heen.

Samen met alle heiligen.

Dat betekent ook, dat we oog hebben voor broers en zussen en broertjes en zusjes, die achterblijven. Die met vragen worstelen of zonden. Die je mist in de kerk of op Bijbelstudie of catechisatie.

Dat je ze opzoekt. Vol liefde: 'Waar ben je toch, mijn zusje? We missen je zo! Waar ben je bang voor? Wat zijn je vragen?'

En zo mogen we elkaar bij Jezus brengen.

4. groei.

Wat denkt u nu, broeders en zusters?

Denkt u: "Ach, dat is toch allemaal te mooi om waar te zijn!"?

"Zie je nog kerken groeien?"

Je hoort vaker over problemen en over scheuringen.

En ook in mijn eigen leven: ik kom niet veel verder. Dezelfde zonden zitten me elke dag weer dwars. Ik voel me vaak zo waardeloos voor God".

Toch zijn dat niet Paulus' woorden.

Terwijl, als er iemand somber had kunnen zijn, dan was het Paulus wel!

Wat had hijzelf geen last van zijn zwakheden. Hij zat nu in de gevangenis. Hij had honger meegemaakt en dorst en overal stuitte hij op veel vijandschap en veel zonden in allerlei gemeenten.

Toch is Paulus niet somber. Hij legt het hoofd niet in de schoot.

Waarom niet?

Omdat Hij God kent en de kracht van God. De God, die de kosmos schiep.

Hij heeft dit ontdekt: groeien in geloof betekent niet, dat je zelf je zonden de baas wordt. Dat er in jou ergens een kracht groeit, zodat je meer presteert voor God.

Nee, groeien in geloof is wat het woord al zegt: je geloof in Góð groeit. Je vertrouwen in Hem. Je liefde voor Hem. En dat Hij jou zal verlossen uit dit gebroken leven. En dat zijn genade voor jou nooit te klein is.

Het betekent ook, dat je steeds meer gaat begrijpen wat jouw Vader in de hemel voor je heeft gedaan: Hij gaf zijn Zoon voor jou over in de dood. Zoveel ben je Hem waard.

Mensen denken wel eens, dat je als christen alleen maar gekleineerd wordt in de kerk en het geloof. Dat je zondig bent en nooit iets goeds doet.

Terwijl je in de wereld om je heen hoort, dat je mooi mag zijn en jezelf ontplooien. Dat je mag zijn wie je bent en dat je oké bent. Dat je zelfs mooier kunt worden, dan ooit: een facelift, liposuctie, borstvergroting....!!!

Wie dat denkt, moet de brief van Paulus aan de christenen in Efeze eens lezen. Daar gaat het wel 8 x over vol worden, groei, rijkdom, bloei, eeuwig leven, blijdschap.

Het gaat over vruchten dragen en goede werken doen. Over groeien in geduld en in liefde. Over zorgen voor zieken en vluchtelingen. Over bevrijd worden van verslavingen. Over vernieuwing van je leven.

Ja, en die vernieuwing gaat zo diep, dat die vernieuwing 'wedergeboorte' genoemd wordt. Ware schoonheid begin van binnen. Bij een mooi hart. Een hart, dat overstroomt van oprechte liefde. En dat is waar Paulus om bidt.

Amen.